

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/173/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123463387
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123463387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.210,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 28. júna 2024 č. k. 42C/10/2024-195, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného (ďalej len ako „žalovaná“ - podľa pravidiel skloňovania prídavných mien v príslušnom ženskom rode) zaplatiť žalobcovi istinu 1.210,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.210,64 Eur od 24.07.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v predmetnej veci zistil nasledujúci skutkový stav:

Dňa 30.05.2023 vystavil žalobca faktúru č. 6352023, ktorou so splatnosťou dňa 14.06.2023 fakturoval poškodenému (A. B.) za prenájom náhradného vozidla (ktoré si poškodený prenajal z dôvodu, že jeho vozidlo bolo v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 09.03.2023 poškodené a prevzaté do opravy) podľa zmluvy o nájme č. 340/2023 zo dňa 23.03.2023 zn. BMW 320 xD Touring, EČV: C., a to za obdobie od 23.03.2023 do 25.04.2023, t.j. za 34 dní sumu 2.295,- Eur bez DPH a zn. Citroen C4 CACTUS, MT, EČV: C., a to za obdobie od 26.04.2023 do 30.05.2023, t.j. za 35 dní sumu 1.137,50 Eur bez DPH.

Dňa 30.05.2023 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky, v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanej, ako poisťovní a likvidačnému zástupcovi, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. Volkswagen Golf, EČV: C., vo výške 4.149,-Eur s DPH z titulu jeho nároku voči žalovanej podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 09.03.2023 na vozidle zn. Audi A4, EČV: D. (bod 1 zmluvy). Poškodený touto zmluvou ďalej postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy. V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 4.149,-Eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 6352023 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradných motorových vozidiel. V bode 5 zmluvy

sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

Listom zo dňa 30.05.2023 poškodený oznamoval žalovanej, že dňa 30.05.2023 postúpil svoju pohľadávku voči nej spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9533509695 zo dňa 09.03.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 4.149,-Eur s DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovanú požiadal o jej plnenie na tam špecifikovaný bankový účet.

Žalovaná v oznámení o poistnom plnení zo dňa 07.07.2023 oznamovala žalobcovi, že dňa 06.07.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého bude žalobcovi poukázané poistné plnenie vo výške 2.938,36 Eur, pričom priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla je 41 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Za 41 dní najazdené 1316 km. Zníženie o opotrebenie rozdiel technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 1316 km TH2, zníženie 0,01 EUR za 1 km.

Pohľadávku poškodeného voči žalovanej posúdil súd prvej inštancie ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo. Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným dňa 30.05.2023 považoval za platný právny úkon, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie si časti predmetnej postúpenej pohľadávky v tomto konaní.

Poškodený ako právny predchodca žalobcu mal z uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo, aby žalovaná za neho nahradila preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Takým nárokom je aj žalobcom uplatňovaná žalovaná suma, a to s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017).

Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo, neuznal krátenie počtu dní, za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany žalovanej, nakoľko nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 23.03.2023 do 30.05.2023 (t.j. 69 dní nájmu). Tieto skutočnosti potvrdil poškodený v Čestnom prehlásení zo dňa 30.05.2023 a v Potvrdení o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 30.05.2023.

Z predložených listín vyplynulo, že prenájom náhradného vozidla bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy, resp. do doručenia krycieho listu, vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného vozidla. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania poisteného u žalovanej, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvhodnejšiu požičovňu vozidiel, resp. servis, ktorý vozidlo odovzdá aj bez krycieho listu a pod., čo je však v bežnej praxi nepravdepodobné. Nájomný vzťah bol ukončený dňom vrátenia vozidla zo servisu po ukončení opravy dňa 30.05.2023, kedy bolo opravené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi.

Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovanou v sume 2.938,36 Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.210,64 Eur uplatnená dôvodne, a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu

škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

S poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021 žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania. Žalovaná poisťovňa sa vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. s plnením peňažného dostala do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie podľa listu zo dňa 07.07.2023 ukončila 06.07.2023. Žalovaná mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto, pokiaľ žalobca žiadal úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 24.07.2023, žiadal ich v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

Namietala, že už v podanom odpore zdôvodňovala, prečo priznala ako oprávnenú dĺžku prenájmu 41 dní, čo doložila aj Odborným vyjadrením č. 4/2024, ktoré vypracovala nezávislá znalecká organizácia Automotive Solution4u, s.r.o., ktorá stanovila časový rozsah opravy poškodeného vozidla zn. Audi A4 v rozsahu 19 až 27 pracovných dní, v ktorých bolo zahrnutých 5 pracovných dní na opravu (samotná oprava mala podľa faktúry za opravu trvať 33,9 hodiny) a zvyšok predstavoval objednanie náhradných dielov. Takto stanovený rozsah opravy korešpondoval s tým, čo uvádzala, t.j. 41 dní (pri zohľadnení 27 pracovných dní prichádza do úvahy 5 resp. 6 víkendov, t.j. 10 resp. 12 dní k znalcom stanovenému časovému rozsahu opravy).

Aj napriek skutočnosti, že poškodený bol usmernený pri obhliadke vozidla technikom Slovepxerty s.r.o. ohľadne výberu servisu, zvolil si poškodený servis Vendetta cars, s.r.o., ktorý mal problémy s odstránením poškodenia na vozidle zn. Audi A4, čím sa jeho oprava neúmerne predĺžila (potvrdil to aj servis vo svojom vyjadrení, ktoré doložil v konaní žalobca).

Súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s výhradami, ktoré v konaní predostrela poukazujúc na neprimeranú dĺžku opravy, ktorá bola spôsobená neznalosťou servisu, ktorý opravu vykonával.

S právnym názorom súdu prvej inštancie nie je možné z jej pohľadu súhlasiť, lebo uvedené by následne evokovalo to, že bez ohľadu na skutočnosť, ako dlhá je oprava, či je vykonávaná účelne a odborne alebo nie, poškodený má na dobu, pokiaľ sa poškodené vozidlo nachádza v servise, ktorý realizuje opravu, nárok na náhradné vozidlo a preplatenie nákladov s tým spojených v plnej výške.

Zo strany žalobcu bolo doložené vyjadrenie servisu k dobe opravy vozidla. Z uvedeného vyjadrenia v druhom odstavci druhá veta vyplýva nasledovne: ... „Pri výrobe nových dielov AD Blue bola pozmenená RJ a spôsob napojenia..“ Nie je možné akceptovať, že servis, ktorý zoberie do opravy vozidlo zn. Audi A4 (servis, ktorý si vybral sám poškodený), nemá vedomosť o technických parametroch opravovaného vozidla. Uvedené potvrdil aj pracovník autorizovaného servisu pre vozidlá zn. Audi - servis ARAVER a.s., ktorý vytkol servisu nesprávny postup pri oprave a skutočnosť, že servis nepostupoval v súlade s usmerneniami výrobcu vozidiel zn. Audi. Žalobca nijakým spôsobom nerozporoval jej tvrdenie o nesprávnom postupe servisu pri realizácii opravy, len vo všeobecnej rovine konštatoval, že poškodený má nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla, pokiaľ sa jeho poškodené vozidlo nachádza v servise za účelom opravy.

V ďalšom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.4.2020, sp.zn. 8Co/131/2019, ktorý potvrdil v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.11.2018, spis. zn. 16Csp/80/2017, v ktorom sa uvádza: „Na úkor škodcu a na jeho náklady, v tomto prípade poisťovne, nemôžu v žiadnom prípade byť prenesené, ako žalobca tvrdí, objektívne faktory ako napr. počet iných objednávok vo vybranom servise, konanie pracovníkov opravovne, personálne vybavenie a technická vybavenosť servisu a iné, keď škodca (poisťovňa) nemá možnosť výber servisu poškodeným (žalobcom) nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve žalobca pri výbere servisu tieto okolnosti, ktoré sú predvídateľné, má pri výbere servisu zväžiť a vybrať servis, ktorý vykoná opravu poškodenia vozidla v čo najkratšom čase resp. dohodnúť sa na prednostnom vybavení opravy.“

Taktiež poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 8.3.2018, č.k. 2C/110/2016, v ktorom súd prvej inštancie v odôvodnení v bodoch 46. a 47. uvádzal nasledovne: „Žalobca pred súdom uviedol, že on dĺžku opravy vozidla nemohol ovplyvniť, ako aj skutočnosť, že oprava trvala tak dlho z dôvodu, že servis mal nejaký problém (objednal iný druh náhradného dielu). V tejto súvislosti

súd musí dať za pravdu žalovanej, že žalobca si vybral servis v ktorom si nechal opraviť poškodené auto sám, vybral si neautorizovaný, aj keď podľa jeho tvrdenia lacnejší servis, avšak nevybral si servis autorizovaný, resp. spolupracujúci s intervenientom a v takom prípade by dĺžka vykonávania opráv nemohla byť zo strany intervenienta spochybnená. Je pravdou, že neexistuje žiadna či už zákonná alebo zmluvná povinnosť poškodeného, aby si auto musel nechať opraviť v autorizovanom servise, ak však tak neučinil, neprimerane dlhé vykonávanie opravy potom nemôže byť na zodpovednosť žalovanej. Dĺžka opravy nad stanovený čas intervenientom, t.j. 9 dní, s ktorým sa súd stotožnil, nemôže ísť na zodpovednosť žalovanej. Ani žalovaná nemohla dĺžku opravy motorového vozidla žalobcu (aj keď auto poškodila) ovplyvniť. Pokiaľ servis spôsobil to, že oprava trvala podstatne dlhšie ako oprava rovnakého rozsahu realizovaná v inom servise, či už jej úmyselným alebo nedbanlivostným konaním, musí za to niesť zodpovednosť servis, nie žalovaná. V zmysle judikátu č. 7/1992 je z hľadiska náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti daného prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom, pričom môžu byť len náklady v tom rozsahu, v ktorom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného motorového vozidla zodpovedajúceho vozidlu poškodeného.“ Predmetný rozsudok súdu prvej inštancie bol v celom rozsahu ako vecne správny potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 11.4.2019, sp.zn. 4Co/102/2018, voči ktorému žalobca podal dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR dňa 31.1.2022 uznesením sp. zn. 7Cdo/173/2020 odmietol.

4.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu stotožniač sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie k účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla v obšírnych súvislostiach zdôraznil a to aj s poukazom na v nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 nutnosť prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovanej. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 69 dní, t. j. od 23.03.2023 do 30.05.2023, v ktorý deň sa opravené poškodené vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla následne žalovaná priznala len za 41 dní trvania nájomného vzťahu. Žalovaná si podľa jeho názoru sama protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemal nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností uhradila a postup autoservisu namietala až v súvislosti s nákladmi na najom náhradného vozidla.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu.

Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne.

Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou.

Rozhodovacia prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu v jeho písomných podaniach v súčasnosti považujeme za prekonanú, a to vzhľadom na vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj s poukazom na aktuálne Rozsudky Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/84/2023 a 6Co/77/2023, zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11Co/67/2024 a 7Co/51/2024, zo dňa 26.03.2024, sp.zn. 11Co/88/2023 a 9Co/107/2023, tykajúce sa obdobného skutkového stavu a priznávajúce nárok až do vystavenia krycieho listu zo strany poisťovne.

V nadväznosti na uvedené poukázal na závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021 pod č.k. 3Cob/202/2020-217, zo dňa 18.10.2023 pod č.k. 3Cob/86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023 pod sp. zn. 3Cob/94/2023, podľa ktorých za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho

vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z neobanlivosti poškodený nepredlžil svojim úmyselným konaním alebo neobanlivosťou.

Skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovanej zotrúva v autoservise až do zaplataenia nákladov spojených s jeho opravou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu, ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti.

Vzhľadom k tomu, že žalobca sa v ďalších častiach svojho vyjadrenia všeobecne zameriaval na postup a fungovanie autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (čo nie je daný prípad, keďže poškodený si vybral autoservis, ktorý nebol autorizovaným ani zmluvným, sám), odvolací súd nepovažoval za potrebné robiť rešerš aj týchto pasáží, ktoré sú mimo rámca zisteného skutkového stavu posudzovanej veci.

5.

Žalovaná v odvolacej replike odkazujúc na svoju odvoláciu argumentáciu uviedla, že faktúru za opravu nie je možné prirovnávať k faktúre za prenájom náhradného vozidla.

Vo faktúre za opravu sa uvádzajú normohodiny práce, ktorú servis vykonal, aby poškodené vozidlo opravil a uviedol do prevádzkyschopného stavu. V predmetnej faktúre sa uvádzajú náhradné diely, použité pri oprave a normohodiny práce vrátane lakovania. Postup servisu, ako rýchlo pristúpil k oprave, resp. k objednaní náhradných dielov, z faktúry za opravu nie je možné určiť a žalovaný sa touto problematikou pri likvidácii škôd zameraných na opravu poškodeného vozidla nezaobera. V procese likvidácie skúma, či faktúra za opravu korešponduje s rozsahom poškodenia, zaznamenaným pri obhliadke, resp. doobhliadke a či oprave zodpovedá rozsah vykonaných prác.

Vo faktúre za prenájom náhradného vozidla sa uvádza, ako dlho mal poškodený prenajaté náhradné vozidlo a či dĺžka prenájmu korešponduje s rozsahom poškodenia vozidla a nevyhnutnou dĺžkou opravy so zohľadnením potreby objednania náhradných dielov, potrebných k oprave a lakovania. V procese likvidácie skúma, či prenájom náhradného vozidla nebol zbytočne dlhý, čo by mohlo byť spôsobené aj činnosťou, resp. nečinnosťou servisu, ktorý by síce vozidlo na opravu prijal, ale k oprave by sa dostal až po niekoľkých dňoch. V prejednávanom prípade sám servis pripustil, že pri objednávaní riadiacej jednotky nepostupoval v súlade s usmerneniami výrobcu, čo celý proces opravy zbytočne predĺžilo (uvedené nemá vplyv na normohodinu práce vo faktúre za opravu), ale má vplyv na dĺžku opravy, ktorá sa prejavuje vo faktúre za prenájom náhradného vozidla (chybný postup servisu pri oprave).

Ak by prisvedčila tvrdeniu žalobcu, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo po dobu, pokým sa vozidlo nachádza v servise (aj keď sa na ňom nevykonáva oprava), a podľa toho by mala akceptovať akúkoľvek dĺžku opravy, bez možnosti následnej kontroly, uvedené by spôsobilo nekontrolovaný nárast nákladov za prenájom náhradného vozidla. Preto aj výrobcovia jednotlivých značiek vozidiel pripravujú usmernenia (tzv. manuály), ako dlho má oprava toho ktorého poškodeného dielu trvať (t.j. demontáž poškodeného dielu a montáž nového dielu), aby sa oprava zbytočne nepredlžovala.

Body 14. - 22. vyjadrenia žalobcu nesúvisia s prejednávaným prípadom a to z dôvodu, že faktúra za opravu bola vystavená dňa 29.05.2023, prenájom trval do 30.05.2023 a faktúru za opravu uhradila dňa 03.07.2023, z čoho jasne vyplýva, že vo svojich vyjadreniach vôbec nespomínala krycí list a dobu úhrady. Prenájom bol skončený skôr, ako došlo k úhrade faktúry za opravu zo strany žalovaného.

Servis, ktorý opravu vykonával na základe výberu poškodeným, nie je ani autorizovaným servisom, ani jej zmluvným servisom a nebol ani ňou poškodenému doporučený. Ak by bol, oprava by netrvala tak dlho, lebo výrobca vozidiel zn. AUDI by servis správne usmernil ohľadne poškodenej riadiacej jednotky.

6.

Žalobca v odvolacej duplike pridriavajúc sa svojich doterajších vyjadrení v celom rozsahu, uviedol, že v tejto situácii nedošlo k žiadnemu umelému predlžovaniu doby opravy poškodeného vozidla, resp. nájmu náhradného vozidla. Poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisu zbavený akejkolvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá, pričom nie je možné, aby svoje vozidlo po vykonaní jeho obhliadky v autoservise ďalej využíval, resp. aby ho využíval po dobu prípadných prestojov na strane autoservisu, aby odpadol dôvod prenájmu náhradného vozidla. Nakladanie s vozidlom poškodeného po vykonaní jeho obhliadky by mohlo viesť napr. k vzniku ďalšej škody, resp. k rozporovaniu nákladov na opravu vozidla zo strany poisťovne, ktorá by mohla tvrdiť, že škoda na vozidle nevznikla v čase dopravnej nehody, ale v čase keď vozidlo po vykonaní obhliadky užíval poškodený, čo by poisťovňu viedlo ku kráteniu poistného plnenia

titulom vzniknutých nákladov na opravu vozidla poškodeného. Považuje za nelogické a absurdné, aby poškodený ex post po ukončení nájmu náhradného vozidla preukazoval okrem účelu náhradného vozidla užívaného po dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise aj samotnú dobu, po ktorú bolo jeho vozidlo opravované, t.j. konkrétny čas, po ktorý autoservis vykonával práce na jeho vozidle. Konkrétny počet dní, po ktoré autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného totiž nemusí byť súvislým časovým úsekom, ako tomu bolo aj v tomto prípade, a teda konkrétny počet dní vykonávania opravy nemôže za žiadnych okolností zodpovedať dobe, po ktorú by mal byť oprávnený poškodený užívať náhradné vozidlo, nakoľko je to v rozpore s jeho účelom.

Žalovaná nepreukázala, že by poškodený mohol ovplyvniť dobu opravy poškodeného motorového vozidla. V intenciách záverov plynúcich z nálezu Ústavného súdu SR zastáva názor, že na poškodenom (resp. na ňom žalobcovi), ani nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu/uhrádzaní faktúry za opravu vozidla, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy).

7.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver.

9.

V súdnej veci žalovaná podaným odvolaním rozporuje náklady vynaložené poškodeným na prenájom náhradného vozidla za sporné obdobie 28 dní, pričom namieta hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie, poukazujúc na to, že autoservis, ktorý nebol autorizovaný, bol vybraný samotným poškodeným (a to v rozpore s odporúčením technikom Slovexperty), vykonával opravu neprimerane dlho, čo bolo spôsobené neznalosťou tohto servisu. Opierajúc sa o Odborné vyjadrenie č. 4/2024 (vypracované na objednávku žalovanej znaleckou organizáciou Automotive Solution4u, s.r.o. vo veci posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla), za oprávnenú dobu nájmu žalovaná považovala dobu 41 dní.

10.

Vo vzťahu k tejto nosnej odvolacej námietke akcentujúcej vlastné odborné vyjadrenie žalovanej ohľadne dĺžky opravy odvolací súd v prvom rade podotýka, že ide o predpoklad dĺžky opravy „z technického hľadiska“ pri bežnej dostupnosti náhradných dielov pre daný typ a model vozidla s následným odhadom v podobe všeobecného stanovenia časovej rezervy úvahou.

11.

Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý korešponduje určujúcim úvahám Ústavného súdu SR vysloveným v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“, resp. že „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

12.

Vo vzťahu k posudzovaniu nevyhnutnosti doby opravy poškodeného vozidla odvolací súd upriamuje pozornosť žalovanej na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 dňa 06.08.2025. V rámci neho Ústavný súd SR vytkol tunajšiemu súdu nerešpektovanie/odklon od jeho skorších záverov (t.j. predovšetkým od vyššie označeného nálezu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023), keď všeobecný súd (v obdobnej veci) za podstatnú dobu považoval nevyhnutnú dobu opravy na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu (t.j. taktiež v zmysle žalovanou predloženého odborného vyjadrenia, ako je tomu i v súdnej veci).

13.

Ústavný súd SR vo vyššie označenom náleze okrem iného uviedol:

„34. Nosnou (ťažiskovou) otázkou v tu prejednáanej veci súvisiacou s predmetom súdnej ochrany je otázka uplatnenia nároku z hľadiska podmienok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) upravujúceho priamy nárok poškodeného (náhrada škody) v spojení s § 442 Občianskeho zákonníka (náhrada škody) tak, ako je špecifikovaný v bode 28 tohto nálezu (náhrada za nájom náhradného motorového vozidla).

35. Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

36. Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

37. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

38. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

39. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla (bod 35 tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36 tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájmom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37 tohto nálezu)....“

14.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že stanovenie nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla nie je kritériom pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla, ktorý záver jednoznačne rezultuje z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025. Z uvedeného dôvodu odborným vyjadreniam týkajúcim sa (následného) posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového

vozidla predkladaným žalovanou aj vo viacerých obdobných prípadoch, nemožno vo vzťahu k posúdeniu primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla priznať žiadnu relevanciu.

15.

Čo sa týka žalovanou namietanej neprímeranosti dĺžky opravy spôsobenej neznalosťou servisu a nesprávnym postupom pri oprave, čo má vyplývať z vyjadrenia pracovníka autorizovaného servisu ARAVER a.s., ktorý mal podľa tvrdenia žalovanej vytknúť servisu nesprávny postup pri oprave a skutočnosť, že servis nepostupoval v súlade s usmerneniami výrobcu vozidiel zn. Audi, odvolací súd podotýka, že takéto kategorické konštatovanie v predmetnom vyjadrení (e-mail z 26.03.2024 – č.l. 131 spisu) obsiahnuté nie je. V e-maile (pracovníka ARAVER a.s. adresovanom pracovníkovi Slovepxerty – č.l. 131 spisu) sa uvádza len nasledovné: „pravdepodobne bude problém v tom že nepoužili správnu RJ AdBlue, pri správnom postupe by k takémuto problému s nádržkou nemalo prísť. Nakoľko sa jedná o neautorizovaný servis je ťažko vyjadriť sa k oprave a postupom, ktoré servis riešil a či postupoval podľa postupov výrobcom Audi.“ Z obsahu citovaného e-mailu je zrejmé, že pracovník autorizovaného servisu vyjadril len predpoklad (svoj subjektívny názor) ohľadne problému s opravou s tým, že k oprave, postupom a k tomu, či boli dodržané postupy výrobcu Audi sa vyjadriť nevedel a ani nevyjadril.

16.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že výber autoservisu je na poškodenom, pričom poisťovňa klientov dáva osobitné pokyny, ktorým majú venovať pozornosť, pokiaľ sa rozhodnú svoje vozidlo dať opraviť v „nezmluvnom autoservise“ (č.l. 132 spisu).

17.

V prípade, ak má servis zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u autoservisu vybraného poškodeným (Vendetta cars s.r.o.) je nesporné, neprináleží žalovanej členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, nemusí ovplyvňovať kvalitu vykonanej práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. Ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovania kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Odvolací súd poukazuje na nedôvodnosť rozlišovania servisov na autorizované a neautorizované žalovanou aj preto, že tieto servisy podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) číslo 461/2010 v súčasnosti majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvyhodňovať, alebo znevýhodňovať niektoré z nich. Preferovanie a zvyhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami.

18.

V danom prípade žalovaná voči kvalite a rozsahu opravy v prvej fáze procesu vybavovania predmetnej poistnej udalosti nemala výhrady, keďže servisom vyfakturovanú cenu opravy (č.l. 39 spisu) v celom rozsahu (7.794,07 Eur) dňa 03.07.2023 uhradila (č.l. 40 spisu).

19.

Pokiaľ žalovaná poukazovala na časť vyjadrenia autoservisu Vendetta cars s.r.o. (ktorý poškodené vozidlo opravoval) k dobe opravy, odvolací súd poukazuje na to, že sa v ňom uvádza nasledovné: „Na vozidle bola dlhodobo nedostupná nádržka AD-BLUE, po namontovaní príslušného dielu nakoľko sa musela meniť aj radiaca jednotka ktorá je súčasťou setu AD BLUE vozidlo nekomunikovalo a na diagnostickom protokole vykazovalo súčiastku ako nekalibrovanú. Po rôznych pokusoch kalibrácie aj cez spolupracujúcich partnerov sa nepodarilo vykonať kalibráciu. V druhom kroku sa menil konektor k RJ avšak ani táto oprava neprispela k úspešnej kalibrácii RJ. Konektor bol taktiež dlhodobo nedostupný. Po dotazovaní sa s podporou online bolo zistené nasledovné: Pri výrobe nových dielov AD Blue bola pozmenená RJ a spôsob napojenia. V ďalšom kroku by sme museli vrátiť objednané diela a čakať na nový diel ktorý importér dodá v nedohľadnom termíne. K tomuto kroku ako servis sme nedospeli nakoľko klient už potreboval vozidlo a nevedeli sme mu garantovať dĺžku opravy. Klient si na vlastné náklady dal vyblokovat' systém vstrekovania AD blue aby mohol vozidlo používať.“

20.

Z vyššie citovaného je zrejmé, že dĺžka opravy bola ovplyvnená nedostupnosťou náhradného dielu, výrobnou zmenou RJ a spôsobu jej napojenia. Za podstatný odvolací súd považuje fakt, že poškodený netrval na ďalšom procese opravy a na vlastné náklady si dal vyblokovat' systém vstrekovania, aby mohol svoje vozidlo používať. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé ako ešte inak prakticky mohol poškodený

prispieť k skráteniu doby opravy vozidla. Vo všeobecnosti je poškodený po dopravnej nehode ponechaný „napospas“ žalovanej a servisu, ktoré nesú hlavnú ťarchu preskúmania stavu vozidla a jeho opravy. Odvolací súd tiež podotýka, že efektívnosť organizácie práce autoservisu nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného.

21.

V komplexnej reakcii na odvoláciu argumentáciu žalovanej odvolací súd uvádza, že z judikatórnych východísk Ústavného súdu SR týkajúcich sa posudzovanej problematiky (ohľadne „náhrad za nájom náhradných vozidiel“) nevyplývajú okrem vyššie uvedených kritérií (bod 13. tohto odôvodnenia) žiadne ďalšie kritériá, ktoré by mali byť v obdobných prípadoch zohľadňované tak ako naznačuje žalovaná. Inak povedané na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla nemá vplyv, či sa jedná o servis zmluvný alebo nezmluvný, autorizovaný alebo neautorizovaný, ako ani dĺžka opravy, či postup, resp. prestoje autoservisu.

22.

Odvolací súd akcentuje, že len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

23.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

24.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. František Dulačka

predseda senátu

Mgr. Mária Kašíková

členka senátu

Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu

(sudkyňa spravodajkyňa)

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Spišiaková Lucia